

Episodul 65 - Predica de pe Munte partea a 3 a

În ultimele episoade ne-am uitat la lucrarea de mijloc din Galileea, perioadă de timp care se întinde până în primăvara anului 28. Isus a slujit aproape un an de zile până în acest punct și va mai avea puțin mai mult de un an de zile în viitor până va fi crucificat în Ierusalim. Am văzut de asemenea Predica de pe Munte și o parte din rugăciunea *Tatăl nostru*. Cu toate că această rugăciune a fost formulată de Isus mai târziu în slujirea lui, vrem totuși să vorbim despre conținutul ei deoarece Matei o grupează cu "*Fericirile*". Data trecută am vorbit despre primele trei cereri din *Tatăl nostru* iar astăzi vom continua cu ultimele trei.

Iată, dar, cum trebuie să vă rugați: „Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri; și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava în veci. Amin!” Matei 6:9-13

"Dă-ne nouă astăzi pâinea cea de toate zilele".

Primul lucru pe care îl putem observa este că odată cu această cerere rugăciunea s-a schimbat de pe orientarea pe Dumnezeu pe focalizarea pentru nevoile personale. Putem vedea cum în primele cereri apare pronumele "*tău/ta*" iar acum apare "*noi/nouă*"? Astfel, prima parte a rugăciunii este de a chema măreția lui Dumnezeu și a-i cere să-și împlinească toate promisiunile din scripturi. A doua parte a rugăciunii pare să fie despre răspunsul și implicarea în imaginea generală a răscumpărării.

Aducându-ne aminte de contextul evreiesc al rugăciunii, ce înțelegem prin "*pâine*" aici și despre ce aduce ea aminte? Cu siguranță această cerere aduce aminte audienței evreiești de faptul că Dumnezeu a dat "*mană*" în pustie în fiecare zi pentru evreii din acea generație. Istoria acestui eveniment începe în Exod 16. Acolo îi vedem pe evrei călătorind spre țara promisă prin pustie. În acel context Dumnezeu le poartă de grijă prin *pâinea zilnică* ca să-i susțină și să le încerce încrederea în El. Când Isus le-a spus ucenicilor să se roage toate acestea pentru *pâinea zilnică* avea în vedere și acest trecut al poporului evreu în pustie când Dumnezeu le-a purtat de grijă. Cu toate că evreii de pe vremea lui Isus au ajuns în țara promisă, ei erau încă străini și călători pentru că lucrurile pe care Dumnezeu le-a promis încă nu se împliniseră. Și noi suntem azi în aceeași situație cu a lor. Isus încă nu domnește de la Ierusalim, noi încă avem trupuri muritoare iar promisiunea pe care Dumnezeu a făcut-o despre restaurarea cerurilor și pământului nu s-a împlinit încă. Astfel, ca străini și călători în așteptarea acestor lucruri și noi cerem "*pâine astăzi*", recunoscând dependența noastră de Dumnezeu ca să ne poarte de grijă și să ne ducă înspre promisiunea împărăției viitoare atunci când voia sa se va face pe pământ.

"Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri".

Aceasta este una din cele mai înfricoșătoare rugăciuni pe care o putem face. Cuvântul pentru "*greșeli*" din Matei este cuvântul pentru "*păcat*" din Luca. Această cerere îl roagă pe Dumnezeu să ne măsoare iertarea acordată nouă cu exact aceeași măsură cu care noi iertăm pe alții. Acest lucru e înspăimântător nu-i așa? Aceasta era o idee normală în iudaism. Un pasaj din literatura iudaică spune așa:

"Iartă-i apropielui tău răul pe care ți l-a făcut și atunci vor fi iertate și păcatele tale când te rogi". Sirah 28:2. Acest lucru e accentuat și mai clar în următoarele versete din Matei când Isus spune:

"Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre. Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre." v.14-15

Isus spune că dacă iertăm altora în veacul acesta, Tatăl nostru din ceruri ne va ierta în Ziua Domnului. De asemenea și reversul este adevărat - dacă nu iertăm altora în veacul acesta, nici noi nu vom fi iertați în Ziua Domnului. Cred că Domnul ne poate ajuta să iertăm tuturor celor care ne-au greșit chiar dacă ei sunt necreștini. Totuși uneori ne e greu mai să iertăm pe frații noștri creștini de cât pe cei din lume. Doamne ajută-ne în aceasta!

Nu ne duce pe noi în ispită.

Cuvântul folosit aici ca "ispită" este tradus în alte părți în Noul Testament ca "încercare". Când ne gândim la "ispită" ne gândim de cele mai multe ori la păcat. Dar Iacov1:13 ne spune: *"Dumnezeu nu poate ispiti pe nimeni și El însuși nu ispitește pe nimeni"*. Deci dacă cuvântul în această rugăciune este "încercare" ce poate însemna acest lucru? Trebuie să ținem cont din nou de contextul rugăciunii și cui îi vorbește Isus. Prima parte a rugăciunii a fost ca Dumnezeu să-și facă numele de slavă în Israel împlinindu-și promisiunile. Mai apoi, pronumele "noi" - este în contextul istoriei Israelului de răscumpărare. Astfel, acestea ne pot ajuta cum să interpretăm acest cuvânt *încercare* din această cerere. Să fi "încercat" sau "testat" este să fi pus în situații dificile care încearcă credințioșia cuiva. Toată istoria se îndreaptă spre un punct de sfârșit în Ziua Domnului de aceea această cerere poate avea accente care au de-a face cu testarea credințioșiei noastre nu doar în vremurile grele ale vieții noastre ci mai ales în vremurile întunecate care sunt înainte de Ziua Domnului. Sunt câteva locuri în scripturi unde testarea credinței este accentuată de Isus:

Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul este plin de râvnă, dar trupul este neputincios." Marcu14:38

Fiindcă ai păzit cuvântul răbdării Mele, te voi păzi și Eu de ceasul încercării, care are să vină peste lumea întreagă ca să încerce pe locuitorii pământului. Apoc.3:10

Următorul autor comentează în felul următor:

Cererea de încheiere din Tatăl nostru are de-a face cu testarea credinței noastre. Aceasta nu are de-a face cu ispitele mărunte sau majore din viața noastră ci ne îndreaptă atenția spre cea finală, cea mai mare încercare a credinței care stă înaintea ucenicilor lui Isus-dezvăluirea tainei nelegiurii, descoperirea lui Antihrist, urâciunea pustuirii, Satan în locul lui Dumnezeu și persecuția finală și înșelarea iminentă a credincioșilor prin profeți și mântuitori falși. Încercarea finală este apostazia-lepădarea de credință! Trebuie să interpretăm astfel: Doamne nu ne lăsa să cedăm sub încercare! Această precizare la sfârșitul rugăciunii Tatăl nostru nu este să fim scoși din încercare ci să fim izbăviți în încercare.

În această cerere este menționat expres faptul că niciun ucenic al lui Isus nu va fi scutit de încercări și nu este nicio excepție - doar cel ce biruiește va ajunge în împărăție. Acest lucru sugerează de asemenea că cererea de încheiere a rugăciunii nu ne spune că cel ce se roagă va fi scutit de încercare ci că Dumnezeu îl va ajuta să biruiască ispita. Cererea finală în rugăciunea Tatăl nostru spune așa: *Nu ne lăsa să cedăm sub încercare.* Încercarea credinței în vremurile din urmă constă în pericolul apostaziei. Chiar și Isus în grădina Ghețimani își avertizează ucenicii: *Vegheați și rugați-vă ca să nu cădeți în ispită.* O parafrazăre a acestei ultime cereri ar fi: *Doamne protejează-ne să cădem în ispită.*

Nu este clar din pasaj dacă Isus avea în minte încercarea escatologică (finală) sau doar încercările și necazurile generale ale vieții. Dar oricum ar fi, încercările testează credința noastră

care o pot face fie să crească fie să fie distrusă. De aceea oricum ar fi interpretată această cerere este foarte importantă.

"Ci izbăvește-ne de cel rău."

Această ultimă cerere este legată de cea anterioară prin prepoziția *ci*. Încercarea credinței unui ucenic cu siguranță se va întâmpla și de aceea este nevoie de această rugăciune de izbăvire de cel rău în mijlocul încercării. Rugăciunea ca să fim izbăviți de cel rău este același lucru ca să fim izbăviți de Satan și planurile lui și vice versa. Un comentariu spune în felul următor:

Satan dorește să folosească orice încercare a creștinilor înspre avantajul său. A șasea și a șaptea cerere pot fi parafrazate în felul următor: Nu ne duce pe noi într-o încercare a credinței care este peste puterile noastre ci atunci când încercarea vine izbăvește-ne de Cel rău și planurile lui.

Cu siguranță sunt mult mai multe lucruri pe care le putem spune despre rugăciunea *Tatăl nostru*. Cele mai importante lucruri pe care le putem reține până acum sunt:

1. Rugăciunea *Tatăl nostru* este bazată pe o rugăciune evreiască din timpul lui Isus uceniciei fiind familiari cu conținutul ei.

2. Rugăciunea *Tatăl nostru* începe prin focalizarea pe istoria de răscumpărare și cererea ca numele lui Dumnezeu să fie îndreptățit prin legământul pe care l-a întocmit cu Israel.

3. Rugăciunea *Tatăl nostru* continuă apoi pe cererile personale care din nou sunt în contextul istoriei mai ample a Israelului și în a rămâne credincioși lui Dumnezeu ca străini și călători în acest veac până în Ziua Domnului.